

ת"פ 22437/01/15 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו רקייק (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

15 דצמבר 2015

ת"פ 22437-01-15 מדינת ישראל נ' אבו רקייק(עציר)
ת"פ 22450-01-15

בפני כבוד השופט יואב עטר
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד בת אל חיים יואל

מחמד אבו רקייק (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד שאול דיוויס

נגד
הנאשם

מזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, ניסיון גניבת רכב, החזקת כלי פריצה לרכב, וחבלה במזיד ברכב.
2. כעולה מכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, הגיע הנאשם באישון ליל (סמוך לשעה 03:00 לפנות בוקר) לרחוב מגורים בעיר באר-שבע, ביחד עם אחר כשהשניים מצוידים בכלי פריצה. הנאשם והאחר פרצו ג'יפ שחנה במקום, לאחר שכופפו את מסגרת דלת הנהג ופתחו את דלתות הרכב, ואז נכנס הנאשם לתא הנהג בעוד האחר נכנס לאותו ג'יפ מצדו השני, והשניים ניסו לגנוב את הרכב בכך ששברו את חובק ההגה, עקרו את מפסק ההתנעה, ניתקו חוטי חשמל מהמפסק וחיברו אותם בכדי להתניע את הרכב.
3. מעשי הנאשם והאחר נקטעו באיבם, לאחר ששוטרים אשר ארבו במקום עצרו את הנאשם בעודו יושב במושב הנהג ברכב, בעוד שהאחר הצליח להימלט מהמקום.
4. ביום 9.2.15, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש, אך כלל הסכמה כי לאחר הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, יוגש תסקיר בעניינו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

5. כעולה מהתסקיר הנאשם, כבן 19, הינו בן למשפחה בת 10 ילדים. מהתסקיר עולה כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד, קיבל תעודת בגרות מלאה, והחל לעבוד לאחר סיום לימודיו במסעדה ולאחר מכן בעבודות בנייה.
6. כעולה מהתסקיר, הנאשם מוכר לשירות המבחן מאז היותו בן 17.
7. ביחס לעבירה בה הורשע הנאשם, הנאשם לא הודה בפני שירות המבחן בביצועה, ונמנע מלקחת אחריות על ביצוע העבירה, תוך שטען בפני שירות המבחן, כי יצא לפעילות ספורטיבית בעיר באר-שבע (הגם שכאמור בתסקיר הנאשם מתגורר בשוב תל שבע) באזור שבו בוצעה העבירה, נקרא על ידי עובר אורח לסייע בתיקון רכבו, ואז הגיעה המשטרה למקום, ועצרה אותו, בעוד אותו אחר נמלט. בפני שירות המבחן טען הנאשם כי לא מכיר את אותו אחר, ולא ידע כי הרכב שלו.
8. כעולה מהתסקיר, הנאשם עסוק בעיקר במחירים האישיים שמשלם עקב מעורבותו בהליך דנן, התקשה להסביר בפני שירות המבחן את מעורבותו באירוע העבירה, ואף נקט בגישה המנתקת אותו מהאירוע עצמה. הנאשם אף טען בפני שירות המבחן כי כיום הוא מצוי במעצר כיוון שגורמי אכיפת החוק, מייחסים לו אירועים שכלל לא לקח חלק בהם.
9. לאור גרסת הנאשם בפני שירות המבחן, נבחנה מחדש הודאת הנאשם בדיון מיום 23.11.15. ב"כ הנאשם הבהיר כי גם לאחר מקרא האמור בתסקיר, שוחח עם הנאשם והנאשם עומד מאחורי הודאתו, ולוקח אחריות מלאה על מעשיו. הנאשם אף התבקש על ידי בית המשפט להבהיר עניין זה, ושב והודה בפני בית המשפט, בדיון מיום 23.11.15, בביצוע העבירות.
10. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוקט בגישה מטשטשת ומערפלת כשהתקשה להתייחס באופן מעמיק ופתוח ביחס לדפוסי התנהגות בעייתיים או קשיים במישורי חייו השונים, התרשם כי לנאשם מאפייני אישיות ילדותיים, והתרשם כי ניכר כי הנאשם מתקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים להתנהגותו ולעמוד בגבולות חיצוניים.
11. הנאשם הביע בפני שירות המבחן מוטיבציה מילולית לשקם את חייו, ולנהלם באופן נורמטיבי, ואולם שירות המבחן התקשה להעריך מידת נכונותו של הנאשם להשקיע מאמצים בתהליך של שיקום.
12. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להבין את משמעות ההליכים המשפטיים המתנהלים כיום כנגדו, ואת המחירים שהוא עשוי לשלם בגינם.
13. לאור התרשמות שירות המבחן מגורמי הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק, מחד, והקושי לבחון שילובו במסגרת טיפולית, מאידך, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש של מאסר קצר בפועל, אשר יהווה גורם מרתיע ומציב גבולות ויחדד עבור הנאשם את המחירים להתנהלותו הבעייתית.

טענות הצדדים

14.ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, הדגישה כי יש לקחת בחשבון את הפוטנציאל להתפתחותו של אירוע אלים, הדגישה את הנסיבות אשר כללו הגעה למקום עם אחר באישון ליל כשהם מצוידים בכלי פריצה, ואת העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, כמו גם את העובדה שהנאשם נתפס בכף, ורק אז חדל ממעשיו.

15.ב"כ המאשימה הדגישה כי העבירות בהן הורשע הנאשם, הוכרו בפסיקה כמכת מדינה, וכי המדובר בעבירות הקלות לביצוע, נפוצות מאד, והכרוכות בסיכון יחסית מועט, ומכאן פיתוי עז של העבריינים לבצען שוב ושוב.

16.ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הנע בין 6 חודשי מאסר, לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

17.ב"כ המאשימה הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן, ביחס למאפייניו של הנאשם כמו גם לגישתו ביחס לעבירה בה הורשע, ועמדה על הצורך בהרתעה.

18.ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם מאסר בפועל ברף העליון של המתחם, לצד מאסר על תנאי ממושך, פיצוי למתלוננים, קנס כספי ופסילת רישיון הנהיגה.

19.ב"כ הנאשם עמד על גילו הצעיר של הנאשם, אשר היה כבן 19 בעת ביצוע העבירות, ועל כך שלנאשם אין הרשעות קודמות.

20.ב"כ הנאשם טען כי המדובר בנאשם שהינו בן למשפחה טובה, ועל כך שהנאשם מביע שאיפות לשרת בצה"ל.

21.ב"כ הנאשם טען כי הנאשם עצור מזה כ - 4.5 חודשים, וכי לשיטתו, יש להסתפק בימי מעצרו.

מתחם העונש ההולם

22.בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, עליו לבחון את הערכים המוגנים שנפגעו, את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את מדיניות הענישה הנוהגת ואת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

23.ב"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים], ציין בית המשפט העליון, כי :
"בעבירה של גניבת רכב הערך החברתי המרכזי שנפגע, הוא ערך הקניין, שהרי הוצאת הרכב מידי בעליו, פוגעת בו פגיעה אישית וכלכלית, ואף מערערת את תחושת הביטחון שלו...".

24.בר"פ 1708/08 מרדכי לוי נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] עמד בית המשפט העליון, בין השאר, על הצורך בהחמרת מדיניות הענישה בעבירות רכוש בכלל, ובין השאר, בעבירות של גניבת רכב, תוך שהתייחס לעבירות הרכוש באומרו כי אלו היו: **"למכת מדינה, למקור דאגה וטרזנה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם...".**

ור' גם:

"...נקל לשוות בנפשנו את תחושתו הקשה, את אבדן הבטחון ואת הייאוש הקודר של קרבן

עמוד 3

עבירה, אם משגילה בשובו לביתו כי פרצו אליו ורכושו נגנב, ואם כשיוצא הוא את הבית כדי לגלות כי רכבו שהחנה אמש נעלם ואיננו. על המשפט לתת יד למאבק באלה, ..."(בש"פ 3453/05 -ארז אברג'יל נ' מדינת ישראל . תק-על 2005(2), 1047).

25. מעבר לפגיעה בקניין, הרי שהפגיעה בתחושת הביטחון האישי של האזרח קשה פי כמה, ובנוסף, יש בעבירות אלו בכדי לפגוע גם בביטחון הפיזי של הציבור.

"... מי ימוד את עגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש שדומה כי ליבנו גס בהם... אין לראות בעבירות רכוש כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה. ...העבירות של גניבת רכב או התפרצות לדירה גם אם אינן מתוחכמות הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה. פריצה לבית או לחצרים מערערת את הביטחון האישי של הציבור וגניבת רכב עלולה בהאידינא להפוך חיש מהר למרדף משטרתי על כל הסכנות הכרוכות בכך. ..."(בש"פ 45/10 פאדי מסראה נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

26. עבירות הרכוש, נוכח ריבויין, גורמות גם לפגיעה קשה באיכות החיים של הציבור הנובעת מן החשש ומן הצורך לשמור ולהגן על הרכוש בכלל ועל כלי הרכב בפרט. עבירות אלו הן עבירות אשר נפש הציבור הרחב נקעה מהן ומן ההפקר שנגרם לקניינם עד כדי פגיעה של ממש באמון הציבור, בשלטון החוק ויצירת תחושה של לית דין ולית דיין.

27. אודות עבירות אלו נאמר:

"מעשים שנועדו לפגוע ברכוש ולשלול רכוש פוגעים בסדרי החברה, פוגעים גם בזכויותיהם היסודיות של יחידים ובנסיבות מסוימות יש בהם כדי לסכן את ביטחונה של החברה..." [בש"פ 5431/98 רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים)]

28. עבירות גניבות הרכב, הפכו זה מכבר למכת מדינה של ממש. בכל שנה נגנבים עשרות אלפי כלי רכב בישראל והנזק שנגרם לציבור כתוצאה מכך, הוא עצום (הן הנזק הישיר, הן בהעלאת מחירי פוליסות הביטוח לכלל ציבור בעלי הרכב, תוך גלגול עלות נזקי התופעה על כלל ציבור בעלי הרכב, הן חיוב כלל ציבור בעלי הרכב על ידי חברות הביטוח להתקין, בעלות כספית ניכרת ועל חשבונם, אמצעי מיגון בעלות גבוהה בכלי רכבם) ומשליך במישרין על תחושת הביטחון האישי של הציבור, ועל תחושת ההפקר, ביחס לביטחונם ורכושם.

29. בית המשפט העליון עמד על כך שהמדובר במכת מדינה בשורה ארוכה של פסקי דין ובהם בין השאר:

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור ... כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך". (ע"פ 11194/05 - עטיה אבו סבית ואח' נ' מדינת ישראל . תק-על 2006(2), 2643).

ור' גם:

"בפסיקת בית המשפט העליון נקבעה מדיניות ענישה מחמירה כלפי העבירות של התפרצות וגניבת רכבים שהפכו ל'מכת מדינה', עבירות אלו פוגעות בקניינם ובביטחונם של אזרחים תמימים. עוד נקבע, כי ככלל, מן הראוי להטיל במקרים אלה, עונשי מאסר משמעותיים". (עפ"ג 9595-08-13 (מחוזי חיפה) קייס חאג' יחיא נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

30. ער אני לכך שהנאשם לא הורשע בגניבת הרכב אלא בניסיון לגנוב את אותו רכב, ואולם ביחס לשאלת הפגיעה בערכים המוגנים, סבורני כי הפסיקה שפורטה לעיל מתאימה בהתאמות הנדרשות, גם בהינתן העובדה שהנאשם לא גנב את הרכב, אלא הורשע בכך שפרץ את הרכב וניסה לגנוב אותו תוך שהיה מצויד בכלי פריצה וגרם נזקים לאותו רכב, ונתפס בכך לפני שהצליח לגנוב את הרכב.

מדיניות הענישה הנוהגת

31. כאמור, בפסיקה שצוטטה לעיל, פסיקת בית המשפט העליון, קובעת כי כעיקרון בעבירות מעין אלו, על בתי המשפט להחמיר בענישה, וכאמור, סבורני כי זו רלוונטית לענייננו בהתאמות הנדרשות (בשים לב לכך שהנאשם הורשע בניסיון לגניבת הרכב ולא בגניבתו, וזאת לאחר שנתפס בכך טרם שהצליח לגנוב את הרכב).

32. ברע"פ 780/15 מוצטפא חאג' יחיא נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] נדרש בית המשפט העליון לענייניו של מערער אשר הורשע בעבירות של סיוע לגניבת רכב ונהיגת רכב ללא ביטוח. אותו מערער סייע לאחר לגנוב רכב, ולהעבירו לתחומי הרשות הפלסטינית, שעה שהאחר נהג ברכב הגנוב, והמערער נסע ברכב "כשר" לפניו, על מנת להתריע מפני מחסומי משטרה.

בעניינו של אותו מערער המליץ שירות המבחן להימנע מהשתתף מאסר בפועל, ולהסתפק בעונש שירוצה בעבודות שירות. אותו מערער נידון ל - 9 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נוספים בדמות מאסר על תנאי, קנס ופסילה. ערעורו נדחה בבית המשפט המחוזי, ובקשת רשות ערעור נדחתה בבית המשפט העליון, תוך שצוין, כי: **"אמנם המבקש הורשע בעבירת סיוע, אולם חלקו בגניבת הרכב לא היה שולי..."**.

33. בעפ"ג 57089-03-14 (מחוזי ים) עודי מחפוז נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]

אישר בית המשפט המחוזי בירושלים, עונש של 9 חודשי מאסר בפועל בצד רכיבי ענישה נוספים, בעניינו של צעיר בן 21, נעדר עבר פלילי, אשר שירות המבחן המליץ בעניינו על עונש של של"צ לאחר שהורשע בעבירה אחת של גניבת רכב אחד עמו נסע לאחר גניבתו לכיוון מחסום קלנדיה לשם העברתו לשטחי הרשות הפלסטינית. בית המשפט המחוזי ים אישר בין השאר, את מתחם העונש ההולם שנקבע, ואשר הועמד על מאסר בפועל לתקופה שבין 9 חודשים ל - 24 חודשים, תוך שעמד על הנסיבות שהיו קשורות בביצוע העבירה, הנזק שמסיבות גניבות כלי הרכב לבעלי כלי הרכב, לכלכלת המדינה, לביטחון הציבור ו: **"הצורך בהטלת ענישה מחמירה ומרתיעה, במסגרת המאבק ב'מכת מדינה' זו, ורמת הענישה הנוהגת בעבירות דנן"**.

34. בעפ"ג 43434-01-15 (מחוזי באר-שבע) עמיר אבו עאמר נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] נדרש בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, לערער על עונש של 9 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים שהושת על המערער אשר היה בעת ביצוע העבירה אך כבן 19 שנים, נעדר הרשעות קודמות, ואשר שירות המבחן המליץ בעניינו על ענישה שיקומית (של"צ), לאחר שהורשע, בעבירה אחת של גניבת רכב אחד, ובעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, שעניין ברכב אחד ובמעשה אחד. בית המשפט המחוזי אישר את מתחם העונש שנקבע (בין 6 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר) ואת העונש, תוך שצוין: **"לא ניתן לומר כי הטלת עונש מאסר של 9 חודשים הינה מחמירה עם המערער נוכח המעשים שביצע"**.

35. בעפ"ג 7078-03-13 (מחוזי י-ם) געאפרה נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] אישר בית המשפט המחוזי י-ם עונש של 14 חודשי מאסר בפועל שהושת בעניינו של צעיר בן 21, בעל הרשעה קודמת אחת, בגין ביצוע עבירות של ניסיון גניבת רכב, גניבה מרכב ושב"ח, שעניין בכך שנכנס לישראל שלא כדין, ניסה לגנוב רכב, לא הצליח להניע את הרכב וגנב מערכת שמע מהרכב.

36. בעפ"ג 21717-04-15 (מחוזי באר-שבע) זוהר שילוני נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] אישר בית המשפט המחוזי, עונש של 9 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים, בעניינו של מערער, אשר גנב דחפור. בית המשפט המחוזי, ציין ביחס לאותו עונש: **"כשלעצמנו, נוסף, כי הוא נוטה לקולא"**. באותו מקרה, שילם המערער פיצוי לבעל הדחפור (300,000 ₪).

37. בת"פ 25594-10-12 **מדינת ישראל נ' רשיד אבו צולב** [פורסם במאגרים], נדרש בית משפט השלום בבאר-שבע (כב' ס. הנשיא השופט יואל עדן כתוארו דאז), לעניינו של נאשם אשר הורשע בעבירות של ניסיון לגניבת רכב, פריצה לרכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקודו והפרת הוראה חוקית. נסיבות ביצוע העבירות שם היו דומות (למעט העובדה שבוצעו תוך הפרת תנאי שחרור) ואותו נאשם שם היה נעדר עבר פלילי והיה כבן 18 וחודשיים בעת ביצוע העבירות. בית המשפט קבע שם מתחם עונש הולם הכולל מאסר בפועל הנע בין 6 לבין 18 חודשים, ובסופו של יום גזר את דינו של אותו נאשם ל - 6 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים.

38. בת"פ 4390-12-13 **מדינת ישראל נ' אלכסיי קובליוב** [פורסם במאגרים], נדרש בית המשפט

השלום בבאר-שבע (כב' השופט ד. בן טולילה), לעניינו של נאשם אשר הורשע בעבירות של ניסיון לגניבת רכב, חבלה במזיד ברכב, והתפרעות במקום ציבורי. בית המשפט עמד שם על הפוטנציאל להתפתחות אירוע אלים, על הפגיעה בערכים המוגנים, ומצא כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 6 לבין 14 חודשי מאסר בפועל. ביחס לענישה בתוך גדר המתחם עמד בית המשפט שם על עברו הפלילי של אותו נאשם מחד, ועל נסיבותיו הקשות מאידך, ובהינתן עברו הפלילי גזר על אותו נאשם 10 חודשי מאסר בפועל תוך שהורה על הפעלת מאסר מותנה באופן בו סה"כ הושתו 14 חודשי מאסר בפועל וזאת לצד עונשים נלווים.

39. ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הרי שאלו, כעולה מכתב האישום המתוקן, מלמדות כי אין המדובר בעבירת רכוש ספונטנית אשר בוצעה בלהט הרגע או מתוך משובת נעורים. הנאשם המתגורר בישוב אחר, הגיע ביחד עם אחר באישון ליל, לשכונת מגורים בעיר באר-שבע, לאחר שהצטיידו מראש בכלי פריצה, פרץ לרכב ביחד עם אחר, וניסה לגנוב אותו תוך שניסיונו לא צלח אך ורק משום העובדה שנתפס

בכף על ידי שוטרים שארבו במקום.

40. סבורני כי בעבירות גניבת רכב, כמו גם ניסיון לגניבת רכב, מעבר לאמור לעיל, יש גם לקחת בחשבון את התחכום הנדרש לשם גניבת כלי רכב מודרני. אם בעבר, גניבת רכב לא דרשה תחכום של ממש, הרי שכיום כלי הרכב המודרניים מוגנים במערכות מיגון שונות, החל ממשבתי הנעה (אימובלייזר) מקוריים, הנמצאים במתנע והמחייבים הנעה באמצעות המפתח המקורי הנושא את הקוד הדיגיטלי של הרכב, וכלה באמצעי הגנה המותקנים על פי דרישות חברות הביטוח והכוללים אמצעי הגנה אלקטרוניים שונים בין אם משבתי הנעה נוספים, מערכות ניתוק הדלק ("עלוקה"), קודנים, מערכות אזעקה, ועוד.

41. בעניינו של הנאשם דנן, עולה מפורשות, מכתב האישום המתוקן, כי לא די היה בפריצה לרכב ובגרימת קצר על מנת לגנוב אותו, אלא שהנאשם והאחר ביצעו פעולות הדורשות ידע מוקדם ומכאן תחכום ואשר כללו את שבירת חובק ההגה, עקירת מפסק ההתנעה, ורק לאחר עקירת מפסק ההתנעה, ניתוק חוטי חשמל מאותו מפסק וחילוץ מחדש. מטבע הדברים, אדם מהישוב הנעדר את אותו ידע מוקדם לא היה יודע להניע רכב בצורה זו, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

42. ההגעה באישון ליל דווקא לשכונת מגורים בעיר באר-שבע, מקום שהנאשם מתגורר בשוב אחר, לאחר שהצטיידו מראש באותו כלי פריצה, ותוך חבירה בין שני עבריינים, מלמדת לא רק על רכיב של תכנון מוקדם אלא גם על כך שלכאורה לנאשם הייתה שהות לכלכל מעשיו ולשקול שוב ושוב את מעשיו עד לרגע הביצוע בפועל.

43. סבורני כי בעניינו של הנאשם דנן, בהינתן הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בהינתן הפגיעה בערכים המוגנים, בהינתן ההלכה הפסוקה לפיה יש להחמיר בענישה בעבירות אלו נוכח נפוצותן, הסיכון הנמוך הכרוך בביצוע, והנזק הרב הנגרם כתוצאה מהן, ובהינתן מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן, כמו גם מדיניות הענישה הנוהגת, הרי שעל מתחם העונש ההולם לנוע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל, כפי שאושר בפסיקת בתי המשפט המחוזיים כמפורט לעיל.

הענישה בתוך גדר המתחם

44. לנאשם אשר היה כבן 19 בעת ביצוע העבירות, אין הרשעות קודמות וזו לו הרשעתו הראשונה.

45. שקלתי לחומרא בעניינו של הנאשם את העובדה שכעולה מהתסקיר הנאשם אינו נוטל עד היום אחריות על ביצוע העבירות, מתקשה להסביר את מעורבותו בהן ונקט בגישה המנתקת אותו מהאירוע עצמו.

46. במסגרת השיקולים לחומרא, שקלתי גם את התרשמות שירות המבחן, כי ניכר שהנאשם מתקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים להתנהגותו ולעמוד בגבולות חיצוניים, את התרשמות שירות המבחן ביחס לקשיי הנאשם להבין את משמעות ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, ואת התרשמות שירות המבחן מקיומם של גורמי סיכון להישנות התנהגות פורצת חוק כמו גם התרשמות שירות המבחן כי נדרש עונש מרתיע ומציב גבולות אשר יחדד עבור הנאשם את המחירים להתנהגותו הבעייתית.

47. בבחינת עניינו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, שקלתי גם את הנסיבות הנלמדות מכתב האישום המתוקן.

48. סבורני כי בעבירות בהן הורשע הנאשם, על בית המשפט לשקול במסגרת שיקולי הענישה בתוך גרי המתחם גם את שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

49. ביחס לשיקולי הרתעת היחיד, הרי שכעולה מהתסקיר, בעניינו של הנאשם דנן, יש צורך בענישה מרתיעה, נוכח הצורך בחידוד המחירים להתנהלותו הבעייתית, ובהצבת ענישה מרתיעה, כגורם מרתיע ומציב גבולות, ובפרט נוכח התרשמות שירות המבחן מקיומם של גורמי סיכון להישנות התנהגות פורצת חוק, והעדד אפיק שיקומי, כמו גם הנלמד מהתסקיר לפיו ספק אם היה בהליך המשפטי עצמו בכדי להרתיעו.

50. ביחס לשיקול הרתעת הרבים, כאמור לעיל, מדי שנה נגנבות במדינת ישראל עשרות אלפי מכוניות והפסיקה הכירה בתופעה זו כ"מכת מדינה", שיש לעקרה מן השורש, בין השאר, באמצעות ענישה מרתיעה. בעבירות רכוש בכלל, והעבירות בהן הורשע הנאשם בפרט, הסיכון הכרוך בביצוע העבירות אינו רב, שכן הסיכויים להיתפס וליתן את הדין קלושים. לצד אותו סיכון מזערי ליתן את הדין בגין ביצוע העבירות, ניצבים רווחים כלכליים לא מבוטלים ככל שביצוע העבירות צולח וככל שהיה הנאשם מצליח לגנוב את הרכב, אלמלא היה נתפס בכף.

51. סבורני כי ראוי ליצור מאזן מרתיע לפיו לצד הסיכון הקלוש להיתפס וליתן את הדין והסיכוי הרב לרווחים כלכליים משמעותיים, יש להציב רמת ענישה מרתיעה אשר תעביר מסר בקרב עבריינים בכוח, לפיו גם אם קלושים הסיכויים שיתפסו, וגם אם הפיתוי הכספי לעבור את העבירות רב, הרי שאם יתפסו, המחיר העונשי שישלמו, יהא כזה שיכול ויהא בו בכדי להרתיע את אותם עבריינים בכוח, מלהעדיף את הפיתוי הרב הנשען על השילוב שבין הרווח הכלכלי לבין הסיכון הנמוך במתן הדין, הכרוך בביצוע העבירות.

52. לקולת הנאשם, שקלתי את העדר ההרשעות הקודמות, את גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות, והעובדה שבעת ביצוע העבירות, נמנה על קבוצת ה"בגירים-צעירים". שקלתי לקולת הנאשם, גם את הודאתו אשר מגלמת בתוכה נטילת אחריות לצד החיסכון בזמן שיפוטי, כמו גם חיסכון בזמנם של העדים.

53. שקלתי לקולת הנאשם גם את העובדה שכעולה מהתסקיר, המדובר בנאשם אשר ניסה לנהל אורח חיים נורמטיבי, סיים 12 שנות לימוד, הינו בעל תעודת בגרות מלאה, ועבד במסעדה תקופה קצרה ולאחריה עבד בעבודות בנייה.

54. סבורני כי מעבר לרכיב המאסר כרכיב עונש מרכזי, הרי שמקום שמדובר בביצוע עבירות רכוש שמטרתן הפקת רווח כלכלי, יש מקום להטלת עיצום כספי וככלל סבורני כי היה מקום להשית קנס מכביד. בעניינו של הנאשם דנן, בקביעת גובה הקנס, סבורני כי אין מקום למצות את הדין עמו, וזאת בהינתן המצב הכלכלי הקשה בו נתונה משפחתו, כעולה מהתסקיר ועל כן, כמו גם בשים לב לעונש המאסר שבדעתי להשית, אמנע מהשתת קנס מכביד, אלא קנס מתון התואם את יכולותיו הכלכליות של הנאשם (תוך חלוקתו לשיעורים באופן אשר יקל עליו לשאת בתשלום הקנס), ואשר יביא בחשבון גם את עונש המאסר, שבדעתי להשית.

55. מקום בו הנאשם גרם לנזקים לא מבוטלים לרכב שפרץ וניסה לגנוב כנלמד מכתב האישום המתוקן, הרי שיש מקום גם לפיצוי המתלוננת (בעלת הרכב). בקביעת הפיצוי יש לזכור כי מעבר לנזק הישיר שנגרם, הרי שכתוצאה ממעשי הנאשם, נאלצה המתלוננת להיטרד בהגשת תלונה במשטרה, ככל שהיא מבוטחת לפנות לחברת הביטוח, וכן להקדיש זמן יקר הכולל את השבתת הרכב לשם תיקונו. ראוי כי אלו יבואו לידי ביטוי בקביעת סכום הפיצוי.

56. מקום בו הנאשם ניסה לגנוב רכב, סבורני כי יש גם מקום לעונש של פסילה.

57. לאחר ששקלתי את השיקולים לקולא ואת השיקולים לחומרא, כמפורט לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל, וזאת בניכוי ימי מעצרו מיום 8.1.2015 עד ליום 16.1.2015 ומיום 22.7.15 עד היום.

ב. 9 חודשי מאסר וזאת על תנאי שמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 5 חודשי מאסר וזאת על תנאי שמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 10 חודשים מיום שחרורו ממאסרו. (הפסילה תחל מיום שחרורו ממאסרו ואולם תימנה מיום הפקדת הרישיון בפועל).

ה. פיצוי למתלוננת אלינור שאומרה (ע"ת/1 ברשימת עדי התביעה שבכתב האישום) בסך ₪ 4,000. הפיצוי יקוזז מהפיקדון שהופקד במסגרת תיק המעצר הקשור בתיק זה והיתרה תשולם ב- 8 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.3.16 ובכל ראשון (1) לחודש שלאחריו. לא יעמוד הנאשם באחד מהשיעורים במועדו, תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מידי ותישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד למועד התשלום בפועל.

ו. קנס בסך ₪ 1,500 או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.12.16 ובכל ראשון (1) לחודש שלאחריו. לא יעמוד הנאשם באחד מהשיעורים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי ומעבר לאפשרות הפעלת המאסר, תישא תוספת פיגורים כחוק.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום לבית המשפט המחוזי בבאר-שבע.

ניתנה והודעה היום ג' טבת תשע"ו, 15/12/2015 במעמד הנוכחים.

יואב עטר, שופט

הוקלד עלידינוריתג'רנו